

Det foreslaaede Beløb maa derfor antages at kunne sætte Fællesledelsen i Stand til i Løbet af et forholdsvis kort Aaremaal at tage alle de stærkest angrebne Egne under Behandling, hvorefter de aarligt bevilgede Beløb vil kunne nedsættes ganske betydeligt eller eventuelt helt bortfalde, naar der ikke længere er nogen Anledning til, at nogen Del af Landet erklæres for smittet af Bipest.

Til § 2.

Betingelsen for, at der i Henhold til Forslaget kan finde en offentlig Bekæmpelse Sted, er først og fremmest, at Bipest er konstateret. Den blotte Mulighed for, at den nævnte Sygdom vil kunne opstaa, eller Mistanken om, at den allerede er opstaaet, er saaledes ikke tilstrækkelig til at foranledige en Bekendtgørelse af den i Paragraffen omhandlede Art. Indenfor Amtet maa der dernæst findes en Biavlerforening. Dette vil ifølge de gældende Love for „Danmarks Biavlerforening“ stedsde kunne paaregnes, idet Foreningens Medlemmer overalt ere organiserede enten i Amts- eller i Herredsforeninger. Uagtet Udvalget ikke har overset, at Fordringen om et Statedal, der udgør mindst *Halvdelen* af Amtets Bifolk, muligen vil vanskeliggøre Foreningens „Beslutningsdygtighed“, og uagtet man i og for sig vilde foretrække, om Statedantallet kun forlangtes repræsenteret med en *Trediedel*, har man dog af principielle Grunde fundet nogen Betænkelighed ved, at Afgørelsen overlades til en saa decideret Mindretalsrepræsentation. Bestemmelsen om, at Landbrugsministeriet, naar Fællesledelsens Indberetning indkommer, har *Ret* (men ikke Pligt) til at erklære Distriktet for smittet af Bipest, tilsigter at lette den successive Form for Bekæmpelsen, der formentlig vil vise sig nødvendig.

Medens det bør være den almindelige Regel, at Distriktets Grænser falder sammen med Amtets, tager Paragraffens 2det Stykke navnlig Sigte paa Øer saavel som paa den Situation, at der til et af Bipest angrebet Amt støder smittede Distrikter indenfor et andet i øvrigt smittefrit Amt. Her vil det utvivlsomt frembyde sig som hensigtsmæssigt at medinddrage slige Grænsedistrikter under Bekæmpelsen, da Tilstedeværelsen af en Smittekilde i umiddelbar Nærhed af det rensede Distrikt ellers stedsde vil indeholde en Fare for dette. Paa den anden Side vil Bestemmelsen i det nævnte Stykke ogsaa medføre, at Bestemmelsen kan bringes i Anvendelse paa Dele af et

Amt, naar Sygdommens Optræden er af mere lokal Natur.

Til § 3.

Med Hensyn til de enkelte Punkter i denne Paragraf bemærkes følgende:

ad a. Medens der ikke — saalidt som ellers under lignende Forhold — paahviler Trediemand Anmeldelsespligt, er det derimod en Selvfølge, at der tilkommer Trediemand Anmeldelsesret, hvis Benyttelse sikkert vil hidrage væsentligt til Sygdommens Undertrykkelse.

ad b. Ved den „Vejledning“, der tilsiges Ejeren, er der nærmest tænkt paa Tilsendelse af en skriftlig Anvisning med Hensyn til den Fremgangsmaade, der inden Tilsynsmandens Tilstedekomst bør iagttages for at undgaa Smittepredning indenfor Ejeren egen Bigaard eller til andre Bigaarde i Nærheden.

ad c. En saadan almindelig Beføjelse for Tilsynsmanden som den her forudsatte til at undersøge Bistader og Bifolk ikke blot i Bigaarde, hvis Ejere har gjort Anmeldelse, men ogsaa i andre Bigaarde i den paagældende Egn, maa anses som en nødvendig Betingelse for en virksom Bekæmpelse af en Sygdom, der rummer saa betydelig Smittefare som den her omhandlede.

ad d. og e. Medens den i Litra d., omhandlede Tilintetgørelse af Bifamilier og Tavler, der sikkert vil være et virksomt Middel til at opnaa Gennemførelse af de af Tilsynsmanden givne Forskrifter og Paalæg, angaar samtlige Bifamilier og Tavler, der have været Genstand for Paalægene uden Hensyn til, om Bierne have været angrebne i større eller mindre Grad eller mulig kun mistænkte, forbyder Litra e. Tilsynsmanden udenfor den nævnte Situation at iværksætte Tilintetgørelse af Bier, hvis Tilstand ikke udelukker Muligheden af Helbredelse, eller af Stader m. m., for hvis Vedkommende Fjernelse af tilstedeværende Smitstof ikke skønnes at være uigennemførlig. Afgørelsen i saa Henseende maa af praktiske Grunde lægges helt og holdent i Tilsynsmandens Haand — dog at det staa Ejeren frit for, om han kan sikre sig det fornødne Bevis, i Henhold til Litra g. at indanke Sagen for Fællesledelsen, der derefter eventuelt vil kunne tilstaa Klageren Erstatning for det lidte Tab. — At Tilintetgørelsen af Bier m. m. efter det anførte fremtræder som en Undtagelsesforanstaltning, beror paa, at det — som allerede tidligere fremhævet